

Sensiz Ankara

– Mustafa Kara · 26 Ekim 2014

Hazin hazin ağlarken sessizce sensiz Ankara'da
Hüzün damlar gözlerimden adımladığım loş sokaklara
Hasretin vurur yüreğime köşe başlarında
Yüzümde derin çizgiler belirir yokluğunda

Yüreğim parçalı bulutlu
Göğüs kafesimde şimşekler çakar
Gönül tarlama düşen yağmur gözyaşlarıma eşlik eder
Sana çıkan yollar uzadıkça uzar
Ankara'nın sokakları yalnızlığa bürünür
Hasretin can yakarken hava da epey kasvetli
Tuz biber olur özlemlerime
Kimseye belli etmedim...
Susarak öylece kalakalmalıyım olduğum yerde
Deli doluyum bir çılgınlık yapacağımdan korkarım...

Bu şehir sensiz dar geliyor bana
Uykularımı böl, rüyalarım gel yüzümü okşa
Uzan yanı başıma beni dinle
Gecelerimden al götür beni
Yemin ederim çok özledim
Koca şehir sensiz dar geliyor bana...

Ölüm sessizliğinde bu şehrin sokakları
Kayboluyorum pusulamı şaşırdım
Kahr dolu gam yüklüyüm, hasreti çekemiyorum
Hadi çık ölüm kokan ıssız sokaklara
Kaybolmadan bu şehirde ara bul beni...

Al karşına beni, dinle biraz, anlatayım nasıl özlediğimi
Hatta önce sen başla!
İyi ki varsın iyi ki tanıdım
Seninle yaşanan her şey
Canımı acıtsan da, kırıp incitsen de seni özlemek
Zaman zaman gözyaşı döksem de kavgalarımız

Seninle yaşadığım tüm ilkler güzeldi de...

İyi günde kötü günde ne zaman ihtiyaç duysak
Yanı başımızda olamasak da
Umutla beklemek...
Kurduğumuz hayallerimiz yarınlara dair umutlarımız
Kısacık zamanları uzun uzun yaşamak
Nedensiz niçinsiz sevdiğini bilmek her şeye değerdi de...
Hadi gel uykularımı böl rüyalarımda olsun
Yalnız bırakma beni bu koca şehirde...

Mustafa KARAAHMETOĞLU

23.10.2014